

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำ
ไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Development of A Series of Skill Drills for Reading and Writing of Irregularly- Spelled Thai
Words for Prathom Seuksa 3 (Grade 3 equivalent) Pupils

มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา¹

Monthatip Attapunyo¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด 5) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 2) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.16 / 80.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 มีค่าเท่ากับ 0.52 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 52

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

4. ความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 มีความคงทนในการจำไม่แตกต่าง

5. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ส่วนใหญ่อยู่ระดับมาก

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ กิจกรรมการเรียนรู้ ความคงทนในการจำ ความพึงพอใจ

¹ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

¹ Kasetsart University Laboratory School, Kamphaengsaen Campus

Abstract

The purposes of this study were to 1) develop a series of skill drills for reading and writing of irregularly- spelled Thai words for Prathom 3 (Grade 3 equivalent) students to reach the criteria of 80 / 80 learning efficiency, 2) determine the index of learning effectiveness in reading and writing of irregularly- spelled Thai words by Prathom 3 (Grade 3 equivalent) students, 3) compare the students' learning achievements with the criteria of 70 %, 4) to study learning retention among Prathom 3 students in reading and writing of irregularly- spelled Thai words, and 5) examine the Prathom 3 students' satisfaction with using the series of skill drills. The samples were verified by Purposive Sampling totaling 40 students in Prathom 3/3 of Kasetsart University Laboratory School, Kamphaengsaen Campus. The instruments contained 4 types: 1) the learning management plans using skill drills for reading, 2) skill drills for reading and writing of irregularly- spelled Thai words for students of Prathom 3, 3) a 4-choice objective test of learning achievement with the reliability at 0.87, and 4) a questionnaire to measure the students' learning satisfaction with the reliability at 0.91. The data were analyzed in terms of arithmetic mean, standard deviation and dependent t-test.

The study results were found as follows:

1. The skill drills for reading and writing of irregularly- spelled Thai words for Prathom 3 (Grade 3 equivalent) students have the learning efficiency of 84.16 / 80.75 higher than the specified criteria of 80/80.
2. The index of learning effectiveness in reading and writing of irregularly- spelled Thai words by Prathom 3 (Grade 3 equivalent) students is 0.52, suggesting that the students had the learning progress at 52 %.
3. The students' learning achievement for post-test are significantly higher than pre-test at the .01 level with statistical significance and also higher than the specified criteria of 70 %
4. The learning retentions among Prathom 3 students in reading and writing of irregularly- spelled Thai words are not different.
5. The Prathom 3 students were satisfied with learning using the skill drills at the moderate and high level.

Keywords : skill drills, learning activity, remembering retention, satisfaction

E-mail : fedumoa@ku.ac.th

คำนำ

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญในการส่งเสริมสติปัญญา ความรู้ ความคิด ความรู้สึกของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ภาษาไทยจึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการพัฒนาบุคคลในชาติ การเรียนภาษาไทยจึงเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ดังที่กรมวิชาการ (2551 : 3) กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551(2551:37) ว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข ดังนั้นจึงได้บรรจุหลักสูตรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา

จากการศึกษาด้านการใช้ภาษาไทยพบว่า ผู้เรียนที่บกพร่องทางการอ่านและการเขียนมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากตัวผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาไทย ไม่สนใจที่จะอ่านและเขียนให้ถูกต้อง ถ้าพบคำที่อ่านไม่ได้จะอ่านข้ามคำ บางครั้งจะเติมคำใหม่ ส่วนด้านการเขียนมักเขียนสะกดคำผิดทั้งพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด และตัวการ์นต์ (กนกวรรณ สมโต, 2549 :5) จากผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการเขียนสะกดคำพบว่า เรื่องการใช้พยัญชนะตัวสะกด การสะกดการ์นต์ และการเลือกใช้คำเป็นเรื่องที่พบมากที่สุด (สุภาจิตร คงสุวรรณ , 2550 : 42) นักการศึกษากล่าวไว้ว่าส่วนใหญ่เกิดจากการไม่ระมัดระวังขณะเขียน ขาดการฝึกฝน ไม่รู้ความหมายของคำ ไม่พยายามศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา อีกทั้งยังได้รับตัวอย่างการใช้ภาษาผิดจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อมวลชนต่าง ๆ จนเกิดความเคยชิน การจะขจัดปัญหาการเขียนสะกดคำผิดของผู้เรียนได้จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องคือครู ผู้ปกครอง และสื่อต่าง ๆ ควรมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาไทย เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการเรียนการสอน การสอนที่มีประสิทธิภาพผู้สอนต้องมีเทคนิคในการสอน ที่จะทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ การสอนต้องมีลำดับขั้นตอนจากง่ายไปสู่ยาก สอนให้เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รวมถึงการมีสื่อหรือแบบฝึกที่น่าสนใจ

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2554 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ดี แต่เมื่อประเมินแต่ละทักษะพบว่า การอ่านและการเขียนสะกดคำ อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าร้อยละ 60 แสดงว่าด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำยังต้องปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้สอนจึงสนใจที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้แบบฝึก เพราะพบว่า แบบฝึกจะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ดี นักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติ เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะเพิ่มขึ้น ทั้งเป็นการช่วยลดภาระการสอนของและประหยัดเวลาของครู ผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนที่เรียนได้ด้วยตนเองและพัฒนาไปตามศักยภาพ นอกจากนั้นทำยังทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก (กนกวรรณ สมโต, 2549 : บทคัดย่อ) จากเหตุผลที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยมีสร้างแบบฝึกทักษะทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ่านของผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยและมีเจตคติหรือความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น พร้อมกับพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 70
4. เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเรียนไม่
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
4. ความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีความคงทนในการจำไม่แตกต่างกันหลังจากระยะเวลาผ่านไป 14 วัน
5. ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับพอใจมาก

วิธีการศึกษา

ประชากร

นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด 4 เรื่อง จำนวน 8 แผน แต่ละแผนมีแบบฝึกทักษะเรื่องละ 10 แบบฝึก รวม 40 แบบฝึก

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแล้วเลือกข้อคำถามตั้ง 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงแก้ไข หลังจากนั้นนำมาทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน และวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E1/E2) ได้ 84.16 /80.75 ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ KR20 ได้เท่ากับ 0.87 ค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก 0.25 - 0.91 แล้วนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยแปลค่าความหมายจากเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 740 – 80) ดังนี้

ความพึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.00
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมความพร้อมและแจ้งวิธีการเรียนให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการเรียนรู้ก่อนจะเริ่มการทดลอง

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ในเวลา 60 นาที

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 4 เรื่อง แบ่ง 8 แผนการเรียนรู้ กำหนดเวลาเรียนครั้งละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที ใช้เวลารวม 16 ครั้ง

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) ครั้งที่ 1 โดยใช้เครื่องมือข้อที่ 2 ผ่านไป 14 วัน ทดสอบหลังเรียน (post-test) ครั้งที่ 2 โดยใช้เครื่องมือเดิม เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียน

5. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คะแนนพฤติกรรม และคะแนนการทดสอบหลังเรียนของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด มาคำนวณหาค่า E1/E2

6. ทำการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ศึกษาความคงทนทางการเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะ

7. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ผลทางสถิติ

8. สรุปผลการวิจัยและความคิดเห็น

ผลการวิจัยและอภิปราย

จากการวิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น นักเรียนมีความคงทนในการจำความรู้ได้ดี ปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 1 การหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดตามเกณฑ์ 80/80

คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนหลังเรียน		
คะแนนเต็ม	คะแนนรวมที่ได้	E1	คะแนนเต็ม	คะแนนรวมที่ได้	E2
80	953	84.16	40	1292	80.75

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดลองหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด 84.16 /80.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด E1/ E2 คือ 80/80 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง 2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม 40	ผลรวมคะแนน
40	ทดสอบก่อนเรียน	953
	ทดสอบหลังเรียน	1292
	ค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I)	0.52

จากตารางที่ 2 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด -ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.52 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 52

ตาราง 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน (Post test)

คะแนน	N	x	S.D.	T	sig
ทดสอบก่อนเรียน	40	23.83	4.98	1.3036**	.001
ทดสอบหลังเรียน	40	32.30	4.47		

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดของผู้เรียนก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตาราง 4 การศึกษาความคงทนทางการเรียนรู้ภาษาไทยหลังเรียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2

คะแนน	N	x	S.D.	t	sig
ทดสอบหลังเรียน (Post test)	40	32.30	4.4733	1.3036**	.001
ทดสอบหลังเรียน 14 วัน	40	32.80	3.9040		

จากตารางที่ 4 พบว่า เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราหลังเรียนครั้งที่ 1 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 กับคะแนนทดสอบหลังเรียนผ่านไป 14 วัน ผลการทดสอบพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 มีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัตราไม่แตกต่างกัน แสดงว่าความคงทนในการจำความรู้ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังการทดสอบทั้งสองครั้งยังคงสภาพอยู่ ผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจมาก ดังตาราง 5 ตาราง 5 แสดงผลการศึกษาค้นคว้าความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด จำนวน 4 เรื่อง

รายการประเมิน	X	S	ระดับความพึงพอใจ
1. ฉันชอบเรียนภาษาไทยเพราะอาจารย์สอนดี	2.82	0.24	มาก
2. ฉันชอบเรียนภาษาไทยเพราะเป็นการเรียนรู้ที่สนุก	2.61	0.39	มาก
3. ฉันชอบเรียนภาษาไทยเพราะทำให้ฉันอ่านหนังสือเก่ง	2.17	0.69	ปานกลาง
4. ฉันรู้สึกกระตือรือร้นที่จะเรียนภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ	2.52	0.32	มาก
5. ฉันชอบทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย	2.73	0.35	มาก
6. หลังจากทำแบบฝึกแต่ละชุดแล้วฉันอยากทำแบบฝึกชุดต่อไป	2.47	0.44	ปานกลาง
7. การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะเป็นวิธีที่น่าสนใจ	2.82	0.24	มาก
8. ฉันและเพื่อนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลาย	2.78	0.39	มาก
9. ฉันชอบทำงานร่วมกับเพื่อน	2.43	0.58	ปานกลาง
10. ฉันรู้สึกดีใจที่ได้ช่วยเหลือเพื่อนคนที่เรียนไม่ทัน	2.46	0.48	ปานกลาง
11. ฉันชอบที่อาจารย์มีแบบฝึกทักษะให้ทำหลากหลาย	2.78	0.39	มาก
12. ฉันอยากให้อาจารย์นำเรื่องอื่น ๆ มาสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะด้วย	2.78	0.39	มาก
13. ฉันมีความสุขอยากให้ถึงชั่วโมงวิชาภาษาไทยเร็ว ๆ	2.73	0.35	มาก
14. ฉันสนุกกับการเรียนภาษาไทยเพราะมีแบบฝึกหลากหลาย	2.74	0.32	มาก
15. ฉันภูมิใจที่ได้เก็บเห็นผลงานของตนเอง	2.48	0.46	ปานกลาง
ระดับความพึงพอใจโดยรวม	2.62	0.40	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($x = 2.62$) เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจมาก 10 ข้อ และระดับความพึงพอใจปานกลาง 5 ข้อ

สรุปผล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.16 / 80.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.52 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 52
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
4. ความคงทนของความรู้ทางการเรียนภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคงทนในการจำไม่แตกต่างกัน
5. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนใหญ่อยู่ระดับพอใจมาก

อภิปรายผล

การที่แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.16 / 80.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแบบฝึกในแต่ละชุดมีองค์ประกอบดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึกหัด และแบบทดสอบท้ายบท ในการพัฒนาแบบฝึกแต่ละชุดนั้น ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสม ศึกษารูปแบบการทำแบบฝึก จิตวิทยาเด็ก เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับผู้เรียน มีการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนที่ประสบอยู่ สามารถแก้ปัญหาที่พบได้ตรงประเด็น ในการจัดการเรียนการสอนเน้นการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำกิจกรรม มีการอภิปราย ซักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ฝึกการวิเคราะห์ทำกิจกรรมในหลายรูปแบบ เรียนจากง่ายไปหายาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา แล้วครูและนักเรียนจึงร่วมกันสรุปบทเรียน จากองค์ประกอบดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้มีความก้าวหน้าทางเพิ่มขึ้นร้อยละ 52 และเมื่อเวลาผ่านไประยะเวลาหนึ่งวัดค่าความคงทนของความรู้ด้านการจำพบว่าไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และคงสภาพความจำได้ดีกว่าการสอนแบบปกติปกติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพวรรณ โคโดสี (2550:บทคัดย่อ) เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีแบบ ดังนั้นการใช้แบบฝึกทักษะในการสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำเป็น นับว่าเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจและสามารถอ่าน

และเขียนสะกดคำได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ผู้สอนต้องใช้เทคนิคการสอน เพิ่มกิจกรรม เกม มีการอภิปราย ชักถามแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ผู้เรียนได้รับคำชมเชยเป็นแรงเสริม เมื่อทำคะแนนกลุ่มได้ดี มีความสุข เพลิดเพลินกับการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถคงสภาพความรู้ ความจำ เมื่อเวลาผ่านไประยะหนึ่งได้ดี จนสามารถถ่ายโยงความรู้และสะสมผลประสบการณ์ได้อย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้อยู่ โดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ครูผู้สอนควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบการสร้างแบบฝึกที่หลากหลาย เรื่องที่จะสอน รวมถึงเทคนิคการสอนที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน
2. การจัดการเรียนรู้อยู่ โดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ควรฝึกจากเรื่องที่ย้ายไปหายากหรือฝึกจากบทอ่านที่เป็นบทร้อยแก้วแล้วจึงฝึกบทอ่านที่เป็นบทร้อยกรอง
3. การจัดการเรียนรู้อยู่ โดยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด ควรฝึกซ้ำอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือบูรณาการการเรียนรู้อื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ สมโต. 2549. การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสายอักษร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

กรมวิชาการ. 2546. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย. โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว, กรุงเทพฯ :

..... . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), มปป.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545.แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียน

ภาษาไทยระดับประถมศึกษา เล่ม 1. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, กรุงเทพฯ.

บุญชม ศรีสะอาด. 2553. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์อักษร, สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.

สุภจิตร คงสุวรรณ. 2550. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่ไม่ตรง

ตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อัมพวรรณ โคโตสี. 2550.การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.